

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 145. Clementis VIII. propositum de definienda hac controversia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. A. C. 1605. ceri, importunius a Papa postulabat nihilominus Parmæ Dux inter hoc complices & Aldobrandinum Cardinalem totum hoc dissidium tanta dextertate ac prudentia componebat, ut premissis Arthuro Anglo & Nautæ, pro modum ceteris quoque omnibus delicti venia concederetur: Re igitur tam feliciter composita Parmæ Dux ad Capitolium progrediens populo Romano pro tam propensa voluntate erga Felicianam Domum gratias rependit, deum vero Sanctitatis suæ pedes religioso osculo veneratus, ad Ducatum suum reversus est.

§. CXLV.

Clementis VIII. propositum de definienda Gratia controversia.

Abregé de l'hist. Eccles. tom. 10.

Hac molestia defunctus Pontifex controversiam solido septennio discussam adhuc ante mortem suam, quam morbo indies ingravescente, in vicinam præsenferat, Sedis Apostolicæ judicio dirimere anhellabat: urgebat quoque illius definitionem Philippus III. Hispaniæ Rex: suadebant insuper hanc decisionem tot consultationes de utriusque partis sententia habitæ, tot Cardinalium, Episcoporum ac Theologorum judicia, tot examina ac Congregationes

gationes institutæ, quibus ipsemet non modo tanquam Præses, sed & ut arbiter intererat. Præterea seria mente revolvebat Pontifex, omnes Molinæ assertiones tam a Fratribus Prædicatoribus denuntiatas, quam a seipso ex Molinæ libro decerptas iteratis fuisse censuris perstrictas: Insuper jam anno millesimo sexcentesimo primo sæpius Cardinalibus declarabat, quod ad tollendam Ecclesiæ offensionem demum hanc controversiam definire velit, uti Cardinalis Montaltius testabatur: Re autem quinto etiam examine satis mature discussa summus Pontifex hoc anno paucis ante obitum diebus Anselmo Marzato Cardinali Monopolitano, quem singulari amicitia dignabatur, declarabat, quod Constitutionem contra Molinisticos errores edere constituerit, pridie ante festum Pentecostes in primis Vesperis promulgandam: Ipse etiam Cardinalis Peronius definiendæ FF. Prædicatorum sententiæ propositum ab ipsomet Pontifice perceperat, cui tamen ille obsistens reposuisse fertur, quod, si quod Pontifex meditatur, definiret, ipse curaturus esset, ut huic Pontificio decreto universi Europæ Sectarii subscriberent, sancitamque doctrinam suis munirent chirographis. Hoc tamen Peronii responsum Bellogardius, aliique ad Frisonii

Sæc. XVII.
A. C. 1605.

Vid. supra Lib. CLXXXV. S. VII. Fuligat. in vita Bellarm. l. 6. c. 7.

Gall. Purpurat.

Sæc. XVII. sonii fabulas a Balutio notatas rejiciunt
A. C. 1605. primus enim, qui hoc dictum Per-
 nio adscripsit, erat Petrus Frisonius
 lim Societati aggregatus, illudque
 dam ad Clementem VIII. alii ad Pe-
 lum V. fuisse a Peronio dictum di-
 na, proin suspecta fingendi libertate
 ferunt. Utut autem res se habuerit,
 omnino insulsum esse videtur, afferere
 Clementem hoc Peronii dicto a prohi-
 benda Molinæ doctrina fuisse territum
 enim forte Lutherani & Calvinistæ animo
 magis obsequioso Apostolicæ huic defini-
 tioni subscripsissent, quid inde nocum-
 accessisset Romanæ Ecclesiæ? Quis
 vero Pontifici aut Ecclesiæ timendum
 si Lutherani & Calvinistæ, atque Un-
 versi Europæ Sectarii *in sensu Ecclesiæ*
 manifestato ac definito Molinæ doctri-
 nam damnassent, oppositumque dogma
 ad Ecclesiæ mentem suis chirographis
 muniissent? Num propterea Novatorum
 errores circa liberum arbitrium in Tri-
 dentina Synodo proscripti fuissent
 biliti? aut forte Tridentini Concilii Pa-
 tres, quos inter ex Dominicanis erant
 non pauci, unacum Sectariorum erro-
 ribus pariter Thomistarum doctrinam
 damnabant, aut illam Ecclesia a Spi-
 ritu Sancto illustrata per tot retro se-
 cula vel impune tolerabat, vel illius
 falsitatem non agnoscebat, sed veluti
 S. Au-

S. Augustini, aliorumque Gratiae vindi- **Sæc. XVII.**
 cum doctrinæ consonam inique vendi- **A. C. 1605.**
 tabat? Nonne gravius damnum fuisset

Ecclesiæ illatum, si juxta P. Galliardi
 consilium utramque sententiam pro-
 pugnandi libertas concessa fuisset, quæ
 tamen inter se sicut error & veritas re-
 pugnare videntur? Ceterum Coronel-
 lus, qui Sacræ Congregationi a secre-
 tis erat, in suis actis diserte testatur,
 quod Clemens Papa die vigesima se-
 cunda Januarii hoc anno suam lucubra-
 tionem de efficacia gratiæ concinna-
 tam tanquam doctrinæ S. Augustini
 consonam agnosci petierit, eo quod de-
 crevisset, *brevi rem definire, & omnes con-*

*Ex authogr.
 MS. Socie. de
 variis rebus
 pag. 380.*

controversias inter Patres Prædicatores & So-
cietatis exortas omnino dirimere. Clarius
 hanc in rem differuit P. Georgius Du-
 ras Societatis Assistent, qui secunda post
 Clementis VIII. obitum die quinta Martii
 hoc anno in suis literis ad P. Grego-
 rium Rosephium Superioris Germaniæ
 Provinciam Augustam datis hæc
 perscripsit: *Flagellum, quod in suis literis*
scribebat R. V. imminere Societati nec u-
num illud, quod erat sane omnium maxi-
imum & præsentissimum sine ulla spe reme-
dii, sed alia per multa: Ex iis quædam at-
tingam Reverentiæ Vestræ seorsim, aliisque
per paucis nostris prudenter communicanda.

I. Disputatio de Auxiliis post unum Con-
 Hist. Eccles. Tom. LIII. Oo gre-

Sæc. XVII. *gregationem, quæ restabat, definienda cre-*
A. C. 1605. *debatur contra Molinam, ut communis*
rebat opinio, non tam rationum pondus,
quam authoritate Judicum, qui tunc omnes,
ut constat, partiales erant delecti ad re-
demnandum potius, quam judicandum.
De privilegiis nostris de decimis, cum
adeo multa alia Societatis Privilegia
dubium vocabantur, & revocanda puta-
bantur. Tum etiam Constitutio reus
propemodum, quæ etiam Societatem in-
tingebat, qua omnes Congregationes &
Sodalitates Ordinariis subiciebantur. De-
nique totum Institutum Societatis altim-
dum timebatur valde probabiliter. Sed
exaudiet Deus preces &c. Pater noster Ge-
neralis melius se habere pergit, & re-
tiari cepit. Heri mihi dixit, præ-
tias pro necessitate indictas a V. R. re-
sare debere: satisque fore, si aliqua re-
ces indicantur pro electione novi Pontifi-
cis. Ex hoc igitur domestico testimo-
nio, aliisque allatis haud dubitandum
videtur de mente summi Pontificis,
quamvis ardens ejus desiderium, in-
mique propositum mors præmatura
dissipavit.

§. CXLVI.

Clementis VIII. Papæ obitus.

Enimvero hic Pontifex vigiliis, et
 xiiisque curis absumptus, nec non
 doloribus podagræ confectus die tertio
 Martii

Ciacon. in
vita Clem.
tom. 4.
Palat. in